

του έλεγε ότι δεν εύρισκε λόγια για να του περιγράψω την εδύχια της...

Μα όταν ξαναγύρισαν στην Πράγα, όταν ο Κάρολος ξαναβρέθηκε με τους φίλους του, άφησε τις παλιές του κακές συνήθειες να τον κυριεύσουν και πάλι και άρχισε να παραμελή τη σύζυγό του, ξεχνώντας στις χαροποιαιτικές λέξεις ή διασκεδάζοντας με άλλες γυναίκες. Χαμένες πήγανε ή παρακλήσεις της Μάρθας, που εξακολουθούσε να τον αγαπά, άνωφελεις στάθηκαν ή αδυστηρές παρατηρήσεις του βαρόνου. Καμιά δύναμη δεν μπορούσε να σταματήσει τον πρίγκηπα στον κατήφορο που είχε πάρει...

Και η Μάρθα έπεσε και πάλι σε βαθιά λύπη, της ξεδηλώθησαν τα γνωστά συμπτώματα του μαρσμου, ώσπου ένα απόγευμα έδουσε στην άγκαλιά του πατέρα της... Ο βαρόνος δεν μπορούσε να πιστέψει ότι η κόρη του είχε πεθάνει πραγματικά. Διατηρούσε την ελπίδα, ότι ίσως η Μάρθα να είχε πάθει νεκροφάνεια, όπως και στο Λονδίνο. Μα οι γιατροί, που την εξήγησαν με μεγάλη προσοχή, τού είπαν, ότι ο θάνατος ήταν αυτή τη φορά οριστικός... Ωστόσο, σύμφωνα με τη συνήθεια του τόπου, δεν έθαψαν άμεσα τη Μάρθα, αλλά την μετέφεραν στο νεκροθάλαμο, για τον οποίο κάναμε λόγο στην αρχή της ιστορίας μας. Κατά σύμπτωση, ο θάλαμος εκείνος φιλοξενούσε την ημέρα εκείνη και άλλα δύο πτώματα.

Ο θάνατος της Μάρθας έκανε τον πρίγκηπα, ο οποίος αγαπούσε κατά βάθος τη γυναίκα του, να συναισθανθή το μέγεθος της απροσύντης του και να καταλάβει ότι αυτός ήταν ο αιώνας του θλιβερού τέλους της συζύγου του. Και για να εξιλεωθή για το βαρύνον κρίμα του, αποφάσισε να ξεχνήσει τη Μάρθα, περιμένοντας στο θάλαμο τού φύλακα ως την ώρα της κηδείας...

Τρία δόκλιηρα μερόνυχτα πέρασε ο μεταμελημένος πρίγκηπα στο κούνο εκείνο δωμάτιο, δίπλα στο θάλαμο όπου ήταν ξαπλωμένα τρία πτώματα, κλαιόντας άπαρηγόρητα και χτυπώντας με συντριβή το πρόσωπο του. Τα χαράματα όμως της τεταρτής μέρας, τού φάνηκε μέσα στη δούση του πως άπότησσε σε' αείτι του μια καθωδονκρουσία!... Πρόσπεσε καλύτερα—και βεβαιώθηκε ότι, πούναται, μια κηπιόνα γυνοπούσε στο διπλανό νεκροθάλαμο!... Τελεχτικη άμείως δούσιος... Η καρδιά του κόντευε να σπάσει στο στήθος του από τα δυνατά χτυπήματα!... Μια άνυπόφορη άγωνία τού έσφιγγε την καρδιά... Ποιος από τους τρεις νεκρούς είχε συνέλθει από το βαθύ του λήθαργο και ζητούσε τώρα σπείθει!... Ω!... ας ήταν ο νεκρός αυτός να έχε ή γυναίκα του!...

Ο Κάρολος βρέθηκε με τρία λήδηματα στο νεκροθάλαμο...

Και είδε τότε τη Μάρθα, μισοσηκωμένη στο φέρετρό της, με χαρακτηριστικά παραμορφωμένα από τον τράμο—επειδή είχε καταλάβει πού βρισκότανε—να τραβή με δύναμη και άπελπισία τού σχοινί της καμπάνας!...

—Μάρθα!... αγαπημένη μου Μάρθα!... φώναξε ο Κάρολος, σφίγγοντας με παράφορο πάθος στην άγκαλιά του τη νεκροναστήμενη γυναίκα του!...

Χάρι στις στοργικές περιποιήσεις των γιατροών, ή Μάρθα μπόρεσε να συνέλθη γρήγορα, όχι μονάχα από την εξάντληση, αλλά και από τον ισχυρό νευρικό κλονισμό που δούκνισσε. Όταν, ξυπνώντας από τού λήθαργό της, βρέθηκε σε' ένα φέρετρο, δίπλα σε δυο πτώματα. Έκείνο όμως που την έκανε να γίνη μια ώρα άρχητερα καλή, ήταν ή αγάπη τού συζύγου της, ή υπεταμέλεια που έδειξε ο Κάρολος για την άτακτη ζωή του και ή ρητή υπόσχεση που της έδωσε ότι από μέλλον ή μοναδική σκέψη του θα ήταν πως να την κινή εδύχισμένη!

ΑΝΕΜΩΝΕΣ

ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Υπάρχουν λόγια που φέρνουν τον θάνατο. Πρόσπεχε λοιπόν να μην κακολογήσ κανένα. Λαμεινναί

Μεταξύ εκμυστηρεύσεως και άθροστομίας, ή απόστασις είνε ελαχιστή. Τόση μόνον, όσο κι' ή απόστασις μεταξύ τού στόματος και τού αυτίου. Α. Μυσσέ

Τό φρονιμότερο απ' όλα είνε να ρωτούμε ταχτικά τού παρορθόν μας, γιατί ή άπαντήσεις του άποτελοϋν εκείνο που άνομάζουμε : «Πείρα της ζωής». Β έρω ν

Οί άνθρωποι επικαλούνται την μαρτυρίαν τού Θεού, μόνον και μόνον γιατί είνε σίγουρον ότι δέν θα τούς διαμενύη ποτέ. Κ ά ρ μ ε ν Σ ι λ β α

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ

ΤΑ ΑΓΙΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ

Πρό εξέηγτα χρόνων και πλέον εξέδίδετο στη Φλωρεντία μια καθημερινή εφημερίς με τον τίτλο «Ιταλία». Ένας συντάκτης της εφημερίδος αυτής, είχε κάποτε την περιέργεια να καταρτίση μια στατιστική των άγιων λειψάνων που φυλάγονται σε διάφορες εκκλησίες και μοναστήρια των καθολικών. Απ' την στατιστική έκπονον αυτή, την εξαιρετικά αξιοπερίεργη, προκύπτουν άπίστευτα και τερατώδη πράγματα. Ακούστε τα :

Τού Άγιου Άνδρέα υπάρχουν πέντε σώματα, έξ κεφάλια και δεκαεφτά βραχιόνες! Της Άγιας Άννης δύο σώματα, όχτώ κεφάλια και έξ βραχιόνες. Τού Άγιου Άντωνίου τέσσαρα σώματα, ένα κεφάλι και δυο βραχιόνες. Τού Άγιου Βασιλείου τέσσαρα σώματα και πέντε κεφάλια. Τού Άγιου Βενεδίκτου τέσσαρα κεφάλια και τρία σώματα. Τού Άγιου Κλήμεντος τρία σώματα και πέντε βραχιόνες. Της Άγιας Δωροθέας έξ σώματα. Τού Άγιου Έρασμίου έντεκα σώματα. Τού Άγιου Στεφάνου τέσσαρα σώματα, όχτώ κεφάλια και δεκαεφτά βραχιόνες. Τού Άγιου Γεωργίου τριάντα σώματα. Της Άγιας Ελένης τέσσαρα σώματα και πέντε κεφάλια. Τού Άγιου Γουλιέλμου έφτά σώματα και δέκα κεφάλια. Τού Άγιου Ίγναντίου—τον όποιον, σημειώσατε, κατέφαγαν οι λέοντες—έρισκονται τρία δλόκλιηρα σώματα, έξ κεφάλια, έφτά βραχιόνες και έφτά κνήμες!... Τού Άγιου Ιωάννου τού Βαπτιστού δέκα κεφάλια και έντεκα δάχτυλα. Τού Άγιου Ιωάννου τού Χρυσοστόμου δεκαπέντε βραχιόνες. Τού Άγιου Ιερωνύμου δύο σώματα, τέσσαρα κεφάλια και έξηγταρία δάχτυλα. Τού Άγιου Λαυρεντίου δύο σώματι και έξ βραχιόνες. Τού Άγιου Λουκά όχτώ σώματα και έννέα κεφάλια. Τού Άγιου Παγκρατίου τριάντα σώματα και πέντε ως έξ χιλιάδες (5-6.000) τεμάχια όστών!... Της Άγιας Λουκίας πέντε σώματα και έξ κεφάλια. Τού Άγιου Μαθθαίου πέντε σώματα, όχτώ κεφάλια και δώδεκα βραχιόνες. Τού Άγιου Παύλου δεκαεννέα σώματα, όχι δλόκλιηρα, μα σε κομμάτια ταριχευμένα και σκορπισμένα σε διάφορες εκκλησίες. Τού Άγιου Φιλίππου τρία σώματα, όχτώ κεφάλια και δώδεκα βραχιόνες. Τού Άγιου Πέτρου δεκάξη σώματα. Τού Άγιου Βαστιανού τέσσαρα σώματα, πέντε κεφάλια και δεκαεφτά βραχιόνες. Τού Άγιου Σίμωνος τέσσαρα σώματα, πέντε κεφάλια και έννέα βραχιόνες.

Τού Άγιου Λαυρεντίου βρισκείται, εκτός των δύο κομμάτων και τών έξ βραχιόνων, κ' ένα κομμάτι κρέατος απ' τού σώμα του ταριχευμένο!...

Είς Βενόδοσαν και Άμβιανόν φυλάσσονται τα δάκρυα που έχουσε ο Χριστός, όταν έμαθε τον θάνατο τού Λαζάρου!

Δέν υπάρχει επίσης εκκλησιδιον, ερημητήριον ή μονή, που να μην έγουν όλιγον γάλα έξ εκείνου τού όποιον εθήλασεν ο Ίησους Χριστός από την Παρθένον Μαρίαν.

Επίσης λόγια διατηρηήσασαι την πλευρά τού Θεανθρώπου βρισκονται σε διάφορες μονές έφτά ή όχτώ.

Η παραπάνω πληροφορία φαίνονται, έββαια, τερατώδεις. Και όμως είνε ακριβέστατες. Τό πλήθος αυτό των άγιων λειψάνων είχε καταπλήξει και τον περίφημον Άμερικανόν εθνομωγράφον Μάρκ Τουϊν, όταν ταξείδισε στην Ιταλία. Όταν δέ κατόπιν εξέδωσε τού γνωστό έργο του «Τό ταξίδι των Αθώνων», τó όπιοι υπερφρόσθη κ' Ελληνιστι και εξέδόθη απ' τον μακαρίτη Βλάσιο Γαβρηλιδην, ε-σπαύριζε καυστικότητα τάς υπερβόλας αυτές των μοναχών.

Ανήκουν όμως όλα αυτά τα σώματα και ά κεφάλια και οι βραχιόνες σε' ένα Άγιο ή μίαν Άγίαν; Ησαν εκατόγγερες και πολυκέφαλοι οι αναφερόμενοι Άγιοι; Όχι βέβαια. Τότε ποιά απ' όλα τα σώματα που φυλάσσονται και ποιά απ' όλες τις κεφαλές είνε ή ιδιική των, πού είνε τó νησιό άγιο λειψανό τους; Ίδού ή άπορία! Ίδού ή άγνοια! Και έξ αιτίας της άπορίας αυτής, έξ αιτίας της άγνοίας αυτής άκριβώς φυλάσσονται πέντε και έξ και δέκα σώματα και κεφάλια εκάστου άγιου. Κάθε μόνη και κάθε εκκλησία θεωρεί τó δικό της λειψανό ως νησιό. Για να είνε έν τάξει λοιπόν οι πιστοί, πρέπει να τó προσκυνούν όλα. Μέσα στις έξ χιλιάδες των όστών τού Άγιου Παγκρατίου, θα ύπάρχουν ίσως και μερικά νησιά. Δέν μπορεί όμως να πη κανείς τó ίδιο και για τον Άγιο Ίγναντίο. Ένω είνε γνωστό κ' έξακριβωμένο πως τον έφαγαν οι λέοντες, βρισκονται τρία δλόκλιηρα σώματα του, έξ κεφάλια του, έφτά βραχιόνες και έφτά κνήμες!...

Τι να πιστέψη πειά κανείς; Οι υνόι που θα μπορούσαν να μάς διαφωτίσουν σκετικώς είνε οι λέοντες, αλλά δυστυχώς έχουν φορήσει πολύ πολλο, χωρίς ν' άφήσουν άπουνημονεύματα...

Για να τελειώσουμε, προσθέτουμε εδώ και τó έξής: «Ότι τά πιό γνήσια άγια λειψανα είνε τά έν Έλλάδι φυλασσόμενα, τά όποια πρέπει να σέβεται και να προσκυνά ή κάθε καλός Χριστιανός.

ΠΡΟΣΞΑΤΕ

Τό ΜΕΓΑΛΟ ΔΑΧΕΙΟ των περιοδικών μας «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» — «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ». Είνε άνωτερο και πλέον άπουσιάρηρον από τά των έφημερίδων, διότι δέν είνε άναγκασμένοι να κόψετε ύπερκετό δελτία, για να πάρετε τά πλούσια δώρα του, άλλα μόνον 38 δελτία, 19 τού «Μπουκέτου» και 19 τής «Οικογενείας». Τό νοϋ σας λοιπόν!... Η τύχη είνε με τó μέρος σας.